17. století

1618 – počátek 30ti leté války

1623 – vyhlášen státní bankrot. Kupní síla peněz se snížila o 89% a v průběhu století stále klesala.

1645 - zničili Pohledský klášter Švédové, když táhli ke Žďárskému klášteru

1648 – konec 30ti leté války

1651 – František Maxmilián Kratzer ze Šensperka (majitel novoměstského panství od 14. 8. 1660 do své smrti 8. 6. 1679), majetník sklárny v Novém Městě na Moravě, (omyl sklárny byly ve Vříšti, Fryšavě a Křižánkách), vyžádav si tohoto roku ku prozkoumání stříbrné rudy z Dolního Dvora, kdež jí bylo dosti z dřívějších dob. Kratzer obíral se myšlenkou, že by si doly najal, kdyby zkouška dopadla dobře.

1656 – Poručil kníže Ferdinand z Dietrichsteina, aby na několika místech byla ruda nalámána a poslána do Kutné Hory na zkoušku. Úředník mincovny Zikmund Hammerschmied zkoušel ji dne12. srpna. Množství stříbra v centýři rudy ze šesti vzorků kolísalo mezi 1 – 6 loty. Olova našlo se v centu rudy kol 30 liber. Mimo to poručil kníže, aby bylo něco rudy zasláno tajně do sklárny ve Žďáře, nemohlo by se jí užíti ku výrobě skla.

1657 – Učiněna jakási smlouva s Františkem Maxmiliánem Kratzerem ze Šensperka, který za dodanou rudu skelných tabulí za 150 zlatých dáti se nabízel.

- v létě byla v Kutné Hoře opakována zkouška o množství stříbra v rudě na pěti různých místech dobyté. Mincovní úředník Hanuš Vilém Holzer označil kromě množství stříbra také jakost jednotlivých vzorků:

  Nr. 1. leštěnec olověný se žlutým sirnatým kyzem 3 loty Ag, 30 liber Pb
  Nr. 2. leštěnec s kyzy, po kterých obyčejně buďto bohaté nebo mocné žíly následují 2 loty Ag, 21 liber Pb
  Nr. 3. hrubý kyz velmi sirnatý, k tavení velmi vhodný ½ lotu Ag.
  Nr. 4. bílá křemenitá ruda ¾ lotu Ag.
  Nr. 5. struska k tavení velmi příhodná 2/4 lotu Ag.

- v září kníže píše vrchnímu hejtmanu polenskému: hleďte vyzískati za stříbrnou rudu několik set tolarův, aby za ně bylo nalámáno několik tisíc centů rudy. Avšak nejen že se nedostávalo základního kapitálu, nebylo ani zkušených pracovníků. Posavadní práce konali jen lidé poddaní bez odborného vedení a dozoru.

1658 – Onemocněl rychtář z Hor, jenž jediný v celém kraji dovedl rudu rozeznávati a odlišovati, nepostaral se kníže o náhradu. Vrchnostenský hejtman radil mu, aby stříbrnohorské doly pronajal.

1665 – Oznámil knížeti vrchní hejtman panství polenského, Bedřich Smilkovský z Palmberka,

který konal pokusy na horách u sv. Kateřiny, a že dal rudu před tímto rokem zkoušeti v Ratibořicích na Táborsku, tam nalezli v centýři sice jen 2 loty stříbra a 30 liber olova, avšak tvrdili, že pozorným a pečlivým tavením nabylo by se i 6 lotů stříbra. Dodal, že bude kopati dále a zašle ještě několik centů do Ratibořic. K účelnému vedení prací navrhuje získati si odněkud horního lezce. Napíše prý oň do Tyrol.

1666 – V létě dokopali se horníci ve hlubších vrstvách rudy, o které se vyjádřili, že jest mnohem lepší než ruda ve štolách kutnohorských. Událost tato, vzbudila u vrchního hejtmana, horníkův i okolních obyvatelů velikou radost a naději. Výraz toho, podává Smilkovský knížeti v dopise přiloženém k ukázce této rudy, připomínaje, že nejstarší lidé z Horek mu vypravují, jak jejich rodiče na smrtelné posteli jim předvídali, že se z dětmi ještě dožijí doby, kdy se v okolních dolech bude zase pracovati a oni z toho budou bohatnouti.
Zkouškou v Ratibořicích 31. 7. nenalezl šichmistr Vavřinec Vojtěch Andraschke stříbra více než 2 loty. Objevil však, že ruda vedle stříbra a olova obsahuje také měď. Její množství však toliko velikou zkouškou bylo by možno zjistiti.

1667 – 1672 – nízkým obsahem stříbra byl vrchní hejtman panství polenského Bedřich Smilkovský z Palmberka nemile překvapen. Dozvěděl se, že jihlavský kotlář má v Kutné Hoře příbuzného, i vypravil jej s několika ukázkami nově nalezené rudy do Hory, žádaje ho, by sám jsa znalý podobných prací osobně se o obsahu stříbra přesvědčil. Správce mincovního úřadu kutnohorského Jiří Leopold Hackl z Hackenfelsu zjistil v centu jedné zásilky 6 lotů stříbra a 28 liber olova, ve druhé ukázce 2 loty stříbra, ve třetí 4 loty, ve čtvrté 1 ½ lotu. Kníže dal rudu zkoumati ve Vídni, výsledkem, jak psal hejtmanovi nebyl potěšen. I odeslal vrchní hejtman panství polenského, Bedřich Smilkovský z Palmberka opět 15 centů do Kutné Hory k prozkoumání. Zároveň poslal do Hory písaře horního, kterému dal na cestu 50 zlatých, aby se osobně o jakosti rudy přesvědčil. Správce mincovny písaře ke zkouškám nepřipustil, ale řekl mu, že v centýři není víc než 4 loty stříbra, kromě olova a mědi, jejíž množství by bylo možno zjistit ze 100 centů slitiny, k čemuž je žádoucno asi 220 centů surové rudy. Ze zaslaných 15 centů rudy po roztlučení a pražení bylo 7 centů slitiny, kterou v mincovně po 1 zlatém odkoupili a se svojí smíchali. Z tohoto jednání mincovních zřízenců vyvodil vrchní hejtman domněnku, že pracují podvodně.
Rozpočet na výstavbu tavících pecí u Dolního dvora činil 6 280 zlatých. Původní byla zničena za 30ti leté války. K výstavbě však vzhledem k ceně nedošlo.

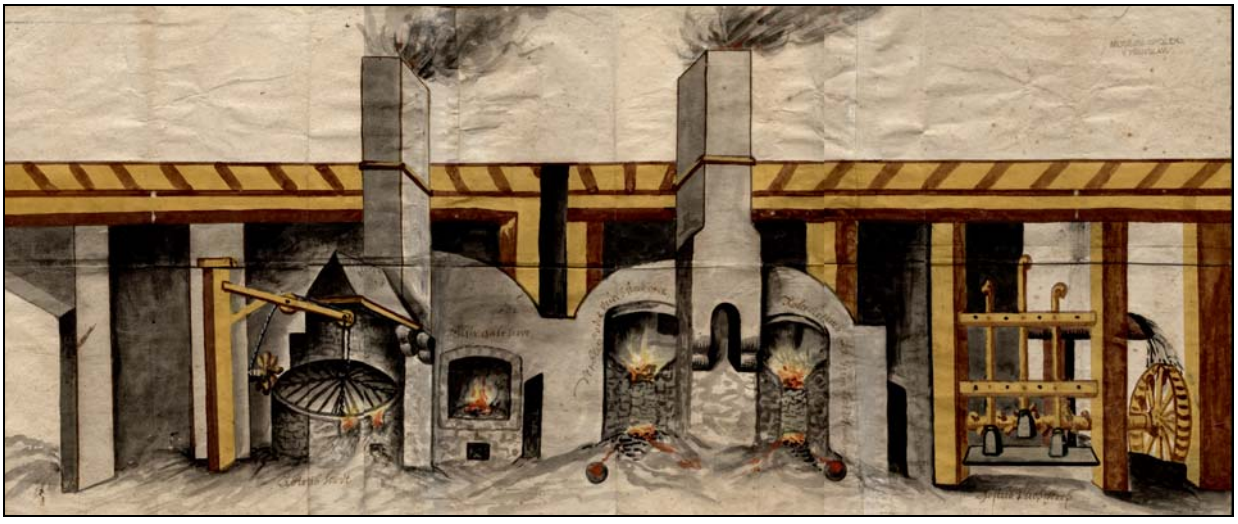

1667 - bylo nashromážděno přes 140 centů rudy.

1673 – prodáno část zásoby ze 140 centů nashromážděné rudy po 2 zlatých.

1682 – Majitelem panství byl Ferdinand kníže z Dietrichsteina. 29. 11. byla poslána na rozkaz polenského vrchnostenského hejtmana Martina Antonia Vylyše ruda ke zkoušce do Kutné Hory. První zkouška byla vykonána v únoru za přítomnosti mincmistra Kryštofa Jakuba Krále a centýř rudy obsahoval 1 lot stříbra. Na podzim pak byla vykonána další zkouška s následujícím výsledkem:

1. z první chodby štoly Růženiny v centu ¼ lotu stříbra
2. z malé šachty při této štole ¼ lotu (byla po pravé straně štoly)
3. ze třetí chodby ¼ lotu
4. z hromady u štoly Růženiny 13 lotů

- Byl na žádost majitele panství pozván kutnohorský hofmistr K. J. Krail, který doporučil otevřít štolu Růženinu.

1689 - do tohoto roku se tu podařilo nashromáždit celkem 19 centů rudy. I když se tu pracovalo i půl roku, aniž by se horníci rudy dokopali.

1690 - od července vykonávali podzemní práce čtyři skuteční havíři. Dozor k nim a povinnost rozlišovat rudu měl šichmistr Martin Hauer povolaný ze Schwarzbachu. Šichta byla 12ti hodinová. Mzdu vyplácel vrchnostenský hamernický úřad v Rudné Borové (dnes Havlíčkově). Šichmistru bylo vyměřeno týdně 1 zl. 30 kr.,1/2 libry mastného, a ½ vědra piva z každé várky. Horníci z Kutné Hory Jan Kopka a Leonard Graubacher dostávali týdně 1 zl. 12 kr., po libře mastného a z každé várky vědro prostředního piva. Domácí poddaní havíři brali týdenní mzdu po1zl., po libře mastného a z každé várky vědro prostředního piva.Výše mzdy odpovídá mzdám běžně vypláceným v této době v dolech v Kutné Hoře. Mimo to dostávali zdarma všechno železo a ocel na hornické nářadí, které jim zhotovil schválně k nim přidělený kovář. Z poznámky z roku 1690 máme první zmínku o tom, že těžba tu již probíhala s použitím střelného prachu.“*Cent střelného prachu ku pracím hornickým byl toho času za 30 zl.“* Vrchní dozor nad podnikem svatokateřinským měl dvorní mistr Kryštof Jakub Král z Kutné Hory, který proto pětkrát do Přibyslavi zavítal. Za to obdržel od knížete Ferdinanda Josefa z Dietrichsteinu 124 tolary a 2 vědra vína. Podle výpočtu panského hejtmana J.A.Haina připadalo na cestu z Kutné Hory do Přibyslavi 13 – 15 rýnských cestného. Jízda trvala půl druhého dne. Dvorní horní mistr dojížděl do Přibyslavi v kryté kaleši se dvěma spřeženími, provázen jsa horním úředníkem, sluhou, pomahačem a kočím. Prodlel tu vždy den.

1692 – Kníže Ferdinand z Dietrichsteina propouští poslední dělníky a zastavuje těžbu.